

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **KRACHCEN s.r.o.**, IČO: 27613054
sídlem Struhařovská 2931/9, 141 00 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. Jakubem Hajdučíkem
sídlem Sluneční náměstí 2588/14, 158 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**
sídlem Štěpánská 619/28, 111 21 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2024, č. j. 33696/24/2000-11451-106794

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl námitku žalobkyně ze dne 18. 9. 2023 proti nedoplatku na osobním daňovém účtu (žalobkyně) daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008, který eviduje Finanční úřad pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 4.

II. Dosavadní průběh řízení a napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

2. Daňová kontrola ve věci daně z příjmů právnických osob (dále též „DPPO“) za zdaňovací období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 byla zahájena dne 12. 5. 2011 dle protokolu č. j. 213279/11/004932107505. Zpráva o daňové kontrole č. j. 331512/12/004932107505 byla projednána protokolem dne 13. 3. 2012.
3. Finanční úřad pro Prahu 4 doměřil žalobkyni dodatečným platebním výměrem ze dne 20. 7. 2012, č. j. 417208/12/004513109985 (dále jen „dodatečný platební výměr“) DPPO za období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 ve výši 1 100 610 Kč a zrušil žalobkyní uplatněnou daňovou ztrátu z příjmů právnických osob v částce 2 168 968 Kč podle § 143 odst. 1 a 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) a podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen „zákon o daních z příjmů“). Zároveň uložil žalobkyni povinnost uhradit penále podle § 37b odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění účinném do 31. 12. 2010 (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“) ve spojení s § 264 odst. 13 daňového řádu, a to z částky doměřené daně a z částky dodatečně snížené daňové ztráty v celkové výši 328 570 Kč.
4. Na základě podaného odvolání Odvolací finanční ředitelství (dále též „OFŘ“) rozhodnutím ze dne 16. 4. 2014, č. j. 10266/14/5000-14204-701858 změnilo dodatečný platební výměr tak, že doměřenou daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 zvýšilo na částku 1 106 910 Kč, celkovou částku penále zvýšilo na částku 329 830 Kč a zároveň změnilo i výpočet doměřené daně.
5. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně žalobu u Městského soudu v Praze, který ji zamítl rozsudkem ze dne 11. 12. 2018, č. j. 8 Af 29/2014-53. Na základě podané kasační stížnosti Nejvyšší správní soud citovaný rozsudek zrušil rozsudkem ze dne 25. 5. 2021, č. j. 4 Afs 39/2019-33 a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Následně Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 6. 10. 2021, č. j. 8 Af 29/2014-102 zrušil rozhodnutí OFŘ ze dne 16. 4. 2014, č. j. 10266/14/5000-14204-701858 a věc vrátil OFŘ k dalšímu řízení.
6. Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím ze dne 7. 4. 2022, č. j. 12370/22/5200-11434-701858 změnilo dodatečný platební výměr tak, že se doměřená DPPO za zdaňovací období ode dne 1. 1. 2008 do dne 31. 12. 2008 po provedeném odvolacím řízení změnila z částky 1 100 610 Kč na částku 1 106 910 Kč, penále se podle § 37b odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů, ve spojení s § 264 odst. 13 daňového řádu OFŘ změnilo z částky 220 122 Kč na částku 221 382 Kč a dále se penále z dodatečně snížené daňové ztráty změnilo z částky 108 448 Kč na částku 21 689 Kč.
7. Proti právě citovanému rozhodnutí OFŘ žalobkyně brojila žalobou, kterou Městský soud v Praze vedl pod sp. zn. 10 Af 11/2022. V průběhu řízení o žalobě OFŘ zahájilo dne 14. 12. 2023 přezkumné řízení. Městský soud v Praze usnesením ze dne 18. 12. 2023, č. j. 10 Af 11/2022-56 OFŘ stanovil lhůtu pro vydání rozhodnutí, jímž zamýšlí žalobkyni uspokojit. Výsledkem přezkumného řízení bylo rozhodnutí OFŘ ze dne 19. 1. 2024, č. j. 2132/24/5200-11434-711938, jímž byl změněn výrok rozhodnutí ze dne 7. 4. 2022, č. j. 12370/22/5200-11434-701858 tak, že dodatečný platební výměr se v souladu s § 111 odst. 6 daňového řádu ruší a odvolací řízení se zastavuje a současně se podle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu zastavuje doměřovací řízení zahájené z moci úřední dne 12. 5. 2011.
8. Dříve než došlo k vydání rozhodnutí o uspokojení žalobkyně postupem dle § 124 odst. 1 daňového řádu, učinil zástupce žalobkyně dne 18. 9. 2023 prostřednictvím datové zprávy podání označené jako „Věc: námitka vadné evidence na ODÚ“. V tomto podání žalobkyně uvedla: (...) *Daňový subjekt namítá, že správce daně neoprávněně eviduje na osobním daňovém*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

úctů daňového subjektu nedoplatek na dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008, který již zanikl prekluzí po marném uplynutí lhůty podle § 160 daňového řádu. Daňový subjekt navrhuje tento nedoplatek od evidovat“. Vzhledem k tomu, že podání nebylo učiněno osobou oprávněnou jednat za žalobkyni, územní pracoviště žalovaného vyzvalo podatele výzvou ze dne 3. 10. 2023, č. j. 7702230/23/2004-52526-108428 k odstranění vad podání. Dne 3. 10. 2023 reagoval podatel tak, že doručil plnou moc uplatněnou u OFŘ.

9. Žalovaný v napadeném rozhodnutí předně konstatoval, že žalobkyně v podané námitce neuvedla skutečnosti, pro které se domnívá, že nedoplatek na DPPO za rok 2008 již nelze z důvodu uplynutí lhůty pro placení daně evidovat a neuvedla žádný judikát, který by řešil situaci, kdy počátek běhu lhůty pro stanovení daně započal dle staré daňové úpravy a pokračoval podle daňového řádu.
10. Dále žalovaný poukázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2011, č. j. 5 Afs 35/2009-265 a na ustanovení § 70 odst. 1 a 2 zákona o správě daní a poplatků a § 264 odst. 5 a § 160 odst. 2 a 3 daňového řádu.
11. V napadeném rozhodnutí konstatoval, že v rámci vybrání daňového nedoplatku bylo v průběhu let 2014-2023 vydáno 9 exekučních příkazů, z toho 7 je do vydání nového rozhodnutí na OFŘ k datu 7. 4. 2022. První exekuční příkaz na přikázání pohledávky z účtu č. j. 4784488/ 14/2004-25200-110433 ze dne 28. 7. 2014 přerušil běh lhůty pro vybrání nedoplatku o dalších 6 let od zahájení úkonu, další exekuční příkazy byly vydány v roce 2015, 2016, 2017 (také byl v tomto roce dne 25. 4. 2017 vydán EP na prodej movitých věcí, ale tento prodej nebyl vykonán) a každý z nich přerušil běh lhůty pro placení daně, která běžela po dobu dalších 6 let od zahájení exekuce. V roce 2022 a v roce 2023 byly vydány exekuční příkazy na přikázání jiné pohledávky – exekuční příkaz č. j. 8400167/22/2004-80541-112017 ze dne 27. 10. 2022, který prodloužil běh lhůty pro placení daně do konce roku 2028 a exekuční příkaz č. j. 6459642/23/2004-80541-112017 ze dne 25. 7. 2023, který prodloužil běh lhůty pro placení nedoplatku s tím, že maximální délka lhůty pro placení daně činí 20 let počítaných od jejího počátku (do konce roku 2029).
12. Žalovaný uzavřel, že k datu podání námítky ve věci neexistoval žádný zákonný důvod, pro který by mělo být námitce vyhověno a měla by být vrácena částka vymožená exekučně. Účet DPPO vykazoval k datu vydání napadeného rozhodnutí nedoplatek 1 270 360 Kč.

III. Žaloba

13. Žalobkyně v žalobě nejprve shrnula dosavadní průběh řízení a v prvním žalobním bodě namítla nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť blíže neidentifikuje exekuční příkazy z let 2015, 2016, 2017. Z tohoto důvodu žalobkyně nemůže posoudit vliv těchto domnělých exekučních příkazů na lhůtu podle § 160 daňového řádu.
14. Ve vztahu k exekučním příkazům ze dne 27. 10. 2022, č. j. 8400167/22/2004-80541-112017 a ze dne 25. 7. 2023, č. j. 6459642/23/2004-80541-112017 žalobkyně ve druhém žalobním bodě namítla, že jejímu zástupci nebyly nikdy oznámeny, a proto nemohly vyvolat účinky předvídané dle § 160 odst. 3 písm. b) daňového řádu. V příloze přiložená plná moc s doručenkou byla uložena u OFŘ dne 26. 5. 2021 a tím vzniklo výhradní zástupčí oprávnění Mgr. J. H. ve věci DPPO za rok 2008, jehož účinky zavazovaly i žalovaného dle § 27 odst. 3 daňového řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

15. Ve třetím žalobním bodě žalobkyně namítla, že lhůta pro vybrání daně marně uplynula dne 28. 7. 2020, a napadené rozhodnutí je proto nezákonné.

IV. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vztahu k prvnímu a třetímu žalobnímu bodu konstatoval, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. V jeho odůvodnění je uvedeno, že žalovaný eviduje nedoplatek na DPPO za rok 2008, k jehož prekluzi nedošlo, jelikož dodatečný platební výměr nebyl zrušen.
17. Přerušování lhůty pro placení daně na DPPO za rok 2008 probíhalo jednotlivými exekučními příkazy v průběhu roku 2014 až 2023. Exekuční příkazy v roce 2015, 2016 a 2017 přerušovaly 6letou lhůtu pro placení vždy od zahájení úkonu. Exekuční příkazy na příkázání pohledávky z účtu ze dne 5. 3. 2015, č. j. 1479825/15/2004-00540-110433 a ze dne 26. 8. 2015, č. j. 55773733/15/ 2004-00540-110433, ze dne 29. 3. 2016, č. j. 2129911/16/2004-00540-110433, ze dne 24. 10. 2016, č. j. 7641292/16/2004-00540-110433, ze dne 25. 4. 2017 č. j. 3773547/17/2004-80541-110433 a ze dne 9. 5. 2017, č. j. 4182241/17/2004-80541-110433 byly doručeny do datové schránky zmocněné zástupkyni dle generální plné moci (Mgr. H. G.).
18. Ve vztahu k druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že v žalobě zmiňované exekuční příkazy z roku 2022 a 2023 (ze dne 27. 10. 2022, č. j. 84000167/22/2004-80541-112017 a ze dne 25. 7. 2023, č. j. 6459642/23/2004-80541-11207) prodloužily lhůtu pro placení daně do 25. 7. 2029. Změnou judikatury Nejvyššího správního soudu ale došlo k jinému pohledu na maximální délku lhůty pro stanovení (a tím i pro placení daně) u daňových řízení, v nichž původní běh lhůty pro stanovení daně započal za účinnosti zákona o správě daní a poplatků a soudní řízení zahájené po 31. 12. 2010 nestavělo nejdelší možnou desetiletou lhůtu pro stanovení daně dle § 148 odst. 5 daňového řádu. U žalobkyně tudíž nastal konec lhůty pro stanovení daně (a tím i pro placení daně) dne 31. 12. 2019 dle § 148 odst. 7 daňového řádu. Exekuční příkazy tak lhůtu pro možnost vybrat daň nestavěly.
19. Všechny exekuční příkazy na příkázání pohledávky z účtu od roku 2014 do roku 2023 byly doručeny zmocněné zástupkyni žalobkyně dle generální plné moci. Omezená plná moc pro Mgr. J. H. doručena dne 26. 5. 2021 na OFŘ se týkala výhradně DPPO za rok 2008 a případně nemajetkové újmy za průtahy řízení. Plná moc nesouvisela s exekučním řízením vedeným žalovaným, i když se týkala téže daňové povinnosti.
20. K ustanovení § 27 odst. 3 daňového řádu žalovaný odkázal na důvodovou zprávu, z níž dovodil, že věc, pro kterou byla plná moc uplatněna, je třeba chápat tak, že plná moc uplatněná u OFŘ by zavazovala např. správce daně, kteří by vedli řízení ve věci stanovení či přezkoumání daně na DPPO v rámci dozorčích prostředků. Plná moc pro Mgr. J. H. byla vůči žalovanému účinná až ode dne 3. 10. 2023, kdy se zástupce žalobkyně v reakci na výzvu k odstranění vad podání jednoznačně vyjádřil, že plná moc je účinná i vůči žalovanému, u něhož nebyla dne 26. 5. 2021 uplatněna.
21. Žalovaný zdůraznil, že při vyřizování námítky bylo rozhodující zjistit, zda nedošlo k prekluzi nedoplatku a zda je nedoplatek správně evidován, což v době podání námítky a vyhotovení rozhodnutí o námítce skutečně byl. Důvody pro prekluzi nedoplatku byly zjištěny později; v době vydání napadeného rozhodnutí žalovaný postupoval v souladu s daňovým řádem a dosavadní judikaturou. Vyzdvihl, že do problematiky zasáhl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu rozsudkem ze dne 1. 11. 2023, č. j. 9 Afs 95/2021-64, který

OFŘ muselo aplikovat i na případ žalobkyně. V návaznosti na to vydalo OFŘ dne 19. 1. 2024 pod č. j. 2132/24/5200-11431-711938 rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení a zrušilo dodatečný platební výměr na DPPO za rok 2008 č. j. 417208/12/004513109985 ze dne 20. 7. 2012 a současně zastavilo doměřovací řízení z důvodu uplynutí desetileté lhůty pro stanovení daně (a tím pro placení daně) v souladu s § 111 odst. 6 daňového řádu. Následně byla zastavena exekuce dle exekučního příkazu č. j. 768098/24/ 2004-80541-112017 ze dne 2. 4. 2024 na DPPO za rok 2008, jelikož lhůta pro placení daně uplynula a územní pracoviště žalovaného vrátilo žalobkyni vratitelný přeplatek na DPPO včetně dvojnásobného úroku z nesprávně stanovené daně (934 267 Kč). V současné době stav účtu žalobkyně nevykazuje žádný nedoplatek.

V. Jednání před soudem

22. K jednání, které bylo nařízeno na 13. 3. 2025, se žalobkyně nedostavila. Svou neúčast prostřednictvím svého zástupce telefonicky omluvila a souhlasila s tím, aby se jednání konalo v její nepřítomnosti. Jelikož soud neshledal důvody pro odročení jednání podle § 50 s.ř.s., přistoupil k projednání věci ve smyslu § 49 odst. 3 s.ř.s. Vycházel přitom z obsahu žaloby. Žalovaný při jednání setrval na svém stanovisku a odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a své vyjádření ve věci navrhl zamítnutí žaloby.

VI. Posouzení věci soudem

23. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Dále přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
24. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
25. Podle § 27 odst. 3 daňového řádu je *plná moc účinná i vůči jinému správci daně po změně místní příslušnosti, vůči správci daně, který provádí úkony na základě dožadání, jakož i vůči dalším správcům daně, pokud vedou řízení ve věci, pro kterou byla plná moc uplatněna.*
26. Podle § 160 odst. 3 písm. b) daňového řádu je *úkonem přerušujícím běh lhůty pro placení daně zahájení exekučního řízení podle tohoto nebo jiného zákona.*
27. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
28. Soud ve vztahu k prvnímu žalobnímu bodu konstatuje, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Žalobní argumentaci, že napadené rozhodnutí blíže neidentifikuje exekuční příkazy z let 2015, 2016 a 2017, aby bylo možné posoudit jejich vliv na lhůtu podle § 160 daňového řádu, soud neshledává případnou. Žalovaný na straně 3 napadeného rozhodnutí uvedl: *„Z jednotlivých rozhodnutí v rámci vybrání daňového nedoplatku bylo v průběhu let 2014-2023 vydáno 9 exekučních příkazů, z toho 7 je do vydání nového rozhodnutí na OFŘ k datu 7. 4. 2022. První exekuční příkaz na přikázání pohledávky z účtu č. j. 4784488/14/2004-25200-110433 ze dne 28. 7. 2014 přerušil běh lhůty pro vybrání nedoplatku o dalších 6 let od zahájení úkonu, další exekuční příkazy byly vydány v roce 2015, 2016, 2017 (také byl v tomto roce dne 25. 4. 2017 vydán EP na prodej movitých věcí) a každý z nich přerušil běh lhůty pro placení daně, která běžela po dobu dalších 6 let od zahájení exekuce. V roce 2022 a v roce 2023 byly vydány exekuční příkazy na přikázání jiné pohledávky – exekuční příkaz č. j. 8400167/22/2004-80541-112017 ze dne 27. 10. 2022, který prodloužil běh lhůty pro placení daně do konce roku 2028 a exekuční příkaz č. j. 6459642/23/2004-80541-112017 ze dne*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

25. 7. 2023, který prodloužil běh lhůty pro placení nedoplatku s tím, že maximální délka lhůty pro placení daně činí 20 let počítaných od jejího počátku (tedy do konce roku 2029).“ Lze připustit, že žalovaný jím vydané exekuční příkazy z let 2015, 2016 a 2017 blíže nespécifikoval, avšak z obsahu spisového materiálu lze výše uvedené závěry žalovaného přezkoumat. Napadené rozhodnutí tedy není nepřezkoumatelným z důvodu absence podrobného popisu exekučních příkazů vydaných v letech 2015, 2016 a 2017, neboť tyto exekuční příkazy jsou součástí správního spisu.

29. V druhém žalobním bodě žalobkyně dále namítla, že exekuční příkazy ze dne 27. 10. 2022, č. j. 8400167/22/2004-80541-112017 a ze dne 25. 7. 2023, č. j. 6459642/23/2004-80541-112017 nebyly jejímu zástupci nikdy oznámeny, a proto nemohly vyvolat účinky předvídané § 160 odst. 3 písm. b) daňového řádu, přičemž poukázala na plnou moc předloženou OFŘ dne 26. 5. 2021.
30. Z obsahu správního spisu plyne, že žalobkyně předložila plnou moc datovanou ze dne 28. 1. 2019, kde bylo mimo jiné uvedeno, že „plná moc je omezena ve věci daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2008 do 31. 12. 2008 a případné nemajetkové újmy za průtahy v řízení.“
31. Z komentářové literatury plyne, že plná moc je účinná i vůči jiným správcům daně než těm, kteří jsou obecně místně příslušnými nebo jimi byli v době zahájení řízení. I po změně místní příslušnosti tak platí „původní“ zmocnění, není tedy třeba činit vůči správci daně žádný úkon. Zmocněnec může jednat i se správcem daně, který provádí úkony na základě dožadání nebo který vede odvolací řízení. Daňový subjekt, resp. zmocnitel, je však oprávněn v plné moci určit, že zmocněnec je oprávněn v dané věci jednat pouze s určitým správcem daně (viz NOVÁKOVÁ, Petra. § 27 [Účinnost plné moci]. In: LICHNOVSKÝ, Ondřej, ONDRÝSEK, Roman a kol. Daňový řád. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2024, s. 134.).
32. Pokud jde o předmětnou plnou moc pro Mgr. J. H., která byla OFŘ doručena dne 26. 5. 2021, lze se žalovaným souhlasit, že se týkala výhradně DPPO za rok 2008 a případně nemajetkové újmy za průtahy řízení, což ostatně explicitně vyplývá z její textace. Podle výše citovaného ustanovení § 27 odst. 3 daňového řádu je plná moc účinná i vůči jinému správci daně po změně místní příslušnosti, vůči správci daně, který provádí úkony na základě dožadání, jakož i vůči správcům daně, pokud vedou řízení ve věci, pro kterou byla plná moc uplatněna. V tomto ohledu je třeba slovní spojení „věc, pro kterou byla plná moc uplatněna“ chápat tak, že plná moc uplatněná u OFŘ by zavazovala správce daně, kteří by vedli řízení ve věci stanovení či přezkoumání předmětné daně v rámci dozorcích prostředků. Exekuční řízení vedené žalovaným, i když se týkalo téže daňové povinnosti, nelze považovat za vedení řízení ve věci, pro kterou byla žalobkyní plná moc uplatněna, neboť se nejedná o případ rozšíření účinků plné moci. Nejvyšší správní soud k aplikaci § 27 odst. 3 daňového řádu uvedl, že „jde pouze o případy, kdy se (později po uplatnění plné moci) na vedení konkrétního řízení, v němž byla plná moc uplatněna, podílí (popř. jej převezme) jiný správce daně. Z toho lze dovodit, že plná moc bez dalšího nemá účinky vůči jinému správci daně v jiném daňovém řízení, než ve kterém byla původně uplatněna.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2017, č. j. 4 Afs 182/2016-18). Lze uzavřít, že plná moc pro Mgr. J. H. byla vůči žalovanému účinná až ode dne 3. 10. 2023, kdy se zástupce žalobkyně v reakci na výzvu k odstranění vad podání jednoznačně vyjádřil, že plná moc je účinná i vůči žalovanému, u něhož nebyla dne 26. 5. 2021 uplatněna. Předmětná plná moc tedy nesouvisela s exekučním řízením vedeným žalovaným, i když se týkala téže daňové povinnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

33. Z výše uvedeného plyne nedůvodnost druhého žalobního bodu, podle něhož exekuční příkazy ze dne 27. 10. 2022, č. j. 8400167/22/2004-80541-112017 a ze dne 25. 7. 2023, č. j. 6459642/23/ 2004-80541-112017 nebyly Mgr. J. H. nikdy oznámeny, a proto nemohly vyvolat účinky předvídané § 160 odst. 3 písm. b) daňového řádu.
34. Ani třetí žalobní bod není důvodný. V předmětném řízení bylo pro rozhodnutí ve věci podstatné zjistit, zda nedošlo k prekluzi nedoplatku a zda je nedoplatek správně evidován. Soud souhlasí se žalovaným, že v době podání námítky (18. 9. 2023) žalovaný evidoval za žalobkyní nedoplatek, neboť existovalo pravomocné rozhodnutí, jímž byla žalobkyni doměřena daň, přičemž dle dosavadní judikatury nedošlo k prekluzi práva [maximální délka lhůty pro placení daně činila dle § 160 daňového řádu 20 let počítaných od jejího počátku (tedy do konce roku 2029)]. Žalovaný v napadeném rozhodnutí popsal úkony přerušující běh lhůty, resp. zakládající novou 6letou lhůtu. V tomto směru soud odkazuje na stranu 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde žalovaný své úvahy rozvedl. Dlužno doplnit, že žalobkyně v tomto směru bližší námítky stran prekluze neuplatnila, resp. nekonkretizovala.
35. Zákonnost napadeného rozhodnutí nemůže ovlivnit ani skutečnost, že rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozsudku ze dne 1. 11. 2023, č. j. 9 Afs 95/2021 dospěl k závěru, že pokud se v souvislosti se stanovením daně vede před soudem ve správním soudnictví řízení, které bylo zahájeno po 31. 12. 2010, nestaví se lhůta pro stanovení daně podle § 41 s. ř. s., ale podle § 148 odst. 4 daňového řádu. V tom případě se nestaví nejdelší možná lhůta pro stanovení daně podle § 148 odst. 5 daňového řádu. Žalovanému v tomto řízení nepřislušelo přezkoumávat zákonnost dodatečného platebního výměru. Skutečnost, že v návaznosti na změnu právního výkladu aplikovaných norem vydalo OFŘ dne 19. 1. 2024 pod č. j. 2132/24/5200-11431-711938 rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení a zrušilo dodatečný platební výměr na DPPO za rok 2008 č. j. 417208/12/004513109985 ze dne 20. 7. 2012 a současně zastavilo doměřovací řízení z důvodu uplynutí desetileté lhůty pro stanovení daně (a tím pro placení daně) v souladu s § 111 odst. 6 daňového řádu, na uvedeném závěru nemůže nic změnit.

VII. Závěr a náklady řízení

36. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní

symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. března 2025

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu